Ендрю Томас

Монументи і Спадщина Богів

Професор Френк Дрейк, відомий американський радіоастроном (обсерваторія Грінбек) 26 років тому висловив припущення, згідно з яким сліди прибульців з Космосу варто було б шукати серед археологічних руїн. Такої ж думки дотримувався радянський фізик Модест Агрест: "Можливо, інопланетні астронавти докладали особливих зусиль, аби зберегти докази свого перебування тут для майбутніх поколінь".

У своїй книзі "Серце Азії", виданій 1929 р., сходознавець професор Микола Реріх повідомляє про старовинні книги, показані йому ченцями в тібетських монастирях під час Трансгімалайської експедиції, в яких с розділи про металевих змііів, що літали в Космос і перевозили мандрівників. Реріх згадує навіть про якусь печеру під палацом Потали в Лхасі, де нібито зберігаються речі небесних богів.

В іншій книзі "Скарб снігів" Реріх, описуючи перехід через перевал Каракорум, згадує, як його провідник з місцевих жителів сказав, указавши на гірський хребет: "Там на великій глибині розташовані величезні підземелля, де зберігаються всі знання з початку світу". Далі Реріх констатує: "Дехто бачив на власні очі кам'яні брами тих підземель. Вони ще ніколи не відкривались, бо не настав для цього час".

Доктор Оссендовський, який більшу частину життя провів у Монголії, в автобіографічній книзі "Звірі, люди та боги" зауважує, що монгольські лами відкрили йому таємницю, ніби ті підземні приміщення освітлено м'яким світлом.

Римський історик Йосиф Флавій, сучасник Ісуса, підтверджує сказане. Він пише, що предки нібито довірили таємницю своїх знань старовинним монументам.

Один з таких пам'ятників — колосальна тераса Баальбека в сьогоднішньому Лівані. Ще в 1787 р. французький учений граф Вольней писав про її призначення як захистку підземель зі схованими в них безцінними скарбами. Ці дані граф нібито знайшов у старовинних арабських джерелах.

Жодне вивчення підземних схованок із скарбами не дає такого багатого матеріалу, як у країні на берегах Нілу. В Лейденському музеї (Голландія) зберігається; так званий Лейденський папірус, знайдений у гробниці єгипетського жерця. В ньому описується ритуал посвячення на честь бога Озіріса, під час якого жерці входили в. освітлені крипти (склепи), минаючи сім дверей та підземні переходи.

Розповідь, про підземні приміщення на берегах Нілу-не витвір фантазії. Відомим і частково доступним дгі'я туристів сьогодні є Серапеум в Саккарі. Від довгих переходів тут відгалужуються просторі камери, в яких стоять могутні, величезної' ваги саркофаги. Ці ретельно вирізьблені з каменю велети мають вагу до 80 тонн, сюди ще треба додати вагу їхнього віка в 20 тонн. Ні в кого немає ані найменшої уяви, як було доставлено ці відшліфовані гранітні блоки в підземелля.

Камери, що вміщують саркофаги, вирізано в скелі з точністю до міліметра, так ніби ці кам'яні монстри було опущено в залишені для них отвори за допомогою крана. Коли один з авторів (Денікен) кілька років тому обміряв саркофаги, в підземеллях Серапеуму саме бродили групи туристів. З подивом розглядали вони гранітних монстрів, а гід тим часом просторікував:

"У кожному з цих саркофагів лежала мумія священного бика".

Інстинктивне відчуття підказало мені: тут щось не так. І справді. Ця підземна споруда зі своїми нішами та вмурованими саркофагами не мала ніякісіньких ознак святилища. Мені цей похмурий склеп скоріше нагадував в'язницю, де зберігалось щось таке, чого боялись люди. Те, що лежало тут внизу в непроникних гранітних футлярах, не повинно було більше загрожувати людям, не повинно було ніколи більше потрапляти на світ сонця.

Мене охопив мисливський запал дізнатись, що насправді лежало колись у цих саркофагах. Бики? Хто був відкривачем цих катакомб? Хто вперше підняв 20-тонне віко? Виявилось, що це було в 1850 р., коли французький археолог Огюст Маріетт випадково знайшов вхід до Серапеуму. З творів стародавніх істориків Геродота, Плінія та Страбона Маріетту було відомо, що у єгиптян існував культ священного бика Апіса. І тепер, коли вчений стояв перед величезними саркофагами, у нього не було ані найменшого сумніву, що там лежали мумії биків. За допомогою важелів і коловоротів з великими зусиллями було відкрито перший саркофаг. І він зберігав — ніщо! Вражений і розчарований, Маріетт наказав приладнати важелі до другого саркофага. Там він знайшов ...трохи бітумоподібної смердючої маси, що від дотику рук розсипалась на пил. Ніякого черепа бика, ніяких великих кісток, навпаки, безладно перемішані уламки дрібних кісток... У жодному саркофазі не було ніяких мумій биків. І лише в одному дерев'яному саркофазі Маріетт знайшов мумію молодого царевича.

У 1850 році ще не існувало друкарських машинок, Огюст Маріетт записав свій звіт про розкопки пером та чорнилом. Тримаючи в руках фотокопію цього звіту, я розпитував нинішнього керівника розкопок в Саккарі:

"Пане докторе Гхалі, я дуже старанно вивчив звіт про розкопки Огюста Маріетта. Маріетт не знайшов у склепах Серапеуму жодної мумії бика. Вам це відомо?

— Так.

— А взагалі, знаходили коли-небудь на величезній території розкопок в Саккарі хоч одну мумію бика?

— Я б сказав — ні, та ми не дуже певні. В мюнхенському музеї є мумія бика, що добре збереглась: такі мумії є також в історико-природознавчих музеях Нью-Йорка та Відня, їхнє походження не ясне. Мюнхенську мумію було куплено ще 1870 р. у якогось доктора, що працював у Верховному суді Єгипту, її нібито знайшли в Саккарі. Проте в археологічних реєстрах жодну подібну знахідку не зареєстровано. Мумії, що нині в Нью-Йорку та Відні, збереглися лише частково. Вони походять із зібраної в минулому столітті колекції Еббота, британського консула в Каїрі, який стверджував, що ці мумії знайшли поблизу Дахшура. Тому ми напевно не знаємо, чи було колись знайдено бодай одну мумію бика в Саккарі".

Таким чином, точно встановлено, що у велетенських саркофагах в Серапеумі ніколи не було мумій биків. Гідам туристів слід було б вигадати щось цікавіше.

Дивно. Невже стародавні єгиптяни виконали таку непосильну роботу по прокладці склепів, вирубуванню важелезних "сейфів" з граніту та їх транспортуванню, щоб залишити їх порожніми? Серапеум поблизу Саккари нібито з'явився близько 1290 року до н. е., в часи Рамзеса II. Тоді ще не існувало ні Стародавнього Риму, ні Стародавніх Афін. Спадкоємці Рамзеса II мали досить часу, щоб заповнити підземні сейфи) Це були б скарбниці, розраховані на вічність. Чи, може, як це часто буває, знову не відповідає дійсності датування? Може, ці склепи і так звані саркофаги набагато старіші за Рамзеса II?

Діодор Сіцілійський, історик, який створив 2000 років тому свою 40-томну "Історичну бібліотеку", писав у першій книзі, що боги Ізіда та Озіріс нібито принесли цивілізацію людям. Саме Ізіда та Озіріс навчили людей добувати корисні копалини, вирощувати пшеницю та ячмінь, а також "дали найменування багато чому, що до тих пір ще не мало назви". Історик пише дослівно ось що: "Вони (жерці.— Прим. ред.)

кажуть, що від Озіріса та Ізіди до правління Александра, який заснував в Єгипті місто, назване на його честь, пройшло понад 10000 років". Через кілька сторінок Діодор розповідає про битву олімпійських богів з гігантами і при цьому дорікає грекам, які нібито помилялися, вважаючи, що народження Геракла відділяє від Троянської війни лише одне, покоління, насправді ж це, на думку автора, мало місце "в часи першої появи людей. А від цієї події до єгиптян пройшло понад 10000 років, тоді як з часів Троянської війни минуло лише неповних 1200 років".

Подібні дати, що суперечать сучасним археологічним; даним, наводить також грецький історик Геродот у другій книзі своїх "Історій" (розділи 141-142). Під час подорожі по Єгипту в 450 р. до н. в. жерці у Фівах показали йому 341 велетенську фігуру, кожна з яких утілювала одне з поколінь верховних жерців, починаючи з 11 340 р. до н. е. Історик довідався від єгипетських жерців, що їхні дані нібито дуже точні, бо вони їх записували протягом життя багатьох поколінь. Жерці також пояснили йому, що кожна з 341 статуй втілює якийсь людський вік. На початку, згідно з словами жерців, боги ще жили серед людей. Геродот навіть пише в книзі "Історій": "Геракл у єгиптян — древній бог. Згідно з твердженнями жерців, до часу правління Амазіса минуло 17000 років..." Там же читаємо: "Починаючи з Менеса, першого царя єгиптян, як розповідають жерці, правили 330 царів, імена котрих жерці вичитали мені з якоїсь книги..."

Цей факт викликає подив: ось свідок, який 2500 років тому був набагато ближче до тих подій, ніж ми, слухає жерців, котрі вголос читають йому з якоїсь стародавньої книги, а наша всезнаюча археологія, що все класифікує і на все наклеює етикетки, нічого про це не хоче знати!

Геродот розповідає також про гігантські підземні споруди в Єгипті, які й досі не знайдені. Дані, наведені грецьким істориком, настільки важливі для кожного дослідника, що 'їх необхідно дати дослівно: "Вони (ці 12 царів) бажали також залишити по собі спільний пам'ятник і тому

побудували Лабіринт, розташований трохи вище озера Моїрі, поблизу так званого Міста Крокодилів.

Я ще бачив його; він вражає більше, ніж найкращі його описи. Якщо взяти всі подібні споруди, зведені в Греції, то слід сказати, що на них було затрачено менше праці й коштів, ніж для одного цього Лабіринту. При цьому все-таки варто відзначити, що храми в Ефесі та на Самосі досить вражають. Безсумнівно, вже піраміди перевершують будь-який опис, а кожна з них залишає далеко позаду найбільші із споруд греків; проте, Лабіринт перевершує навіть піраміди. Він має 12 дворів під дахом, їхні ворота розташовані одні навпроти інших, шість з північного боку і шість з південного, всі вони близько одні побіля одних, їх оточує одна стіна. В цій споруді є два різновиди приміщень: підземні й наземні, всього їх 3000, по 1500 кожного різновиду. Через наземні приміщення я проходив сам, оглядаючи їх, і кажу про це, спираючись на власний досвід, а про підземні камери мені лише розповідали. Тому що єгипетські наглядачі нізащо не хотіли їх показати: вони заявили, нібито там містяться саркофаги з священними крокодилами. Отже, про нижні камери можу сказати лише те, що чув, верхні ж, які я зміг побачити на власні очі,— це просто-таки надлюдський витвір".

І все це невідомо археологам) До того ж дані античних істориків Геродота й Діодора підтверджуються також найвідомішим географом та істориком Стародавньої Аравії Аль Масуді (895-956 рр.). У манускрипті, який зберігається нині в бібліотеці Бодлена в Оксфорді, Мас'уді пише, що за 300 років до великого Потопу єгипетський цар Сурід зібрав своїх жерців і наказав їм будувати Велику піраміду, щоб розмістити у ній для зберігання "всі записи їхньої мудрості і всі записи про богів і астрономію".

Єгипетські династії починаються близько 2955 р. до н. е. з фараона Хоруса Ага (Менеса). Те, що було до цього, криється в мороці історії, і в переказах дійшли лише окремі імена царів. І якщо в Турінському царському папірусі ще згадуються додатково 19 царів, що раніше

правили в Нижньому Єгипті, то ім'я фараона Суріда не зустрічається в списках жодної з династій. Його не визнає офіційна археологія.

Інші арабські вчені, такі як Ібн Абд Хакім чи Абу Балкх, що жили в часи Мас'уді, підтверджують ці перекази й додатково повідомляють про скарби в пірамідах. Аль Мамун розповідає про таємні приміщення, де лежить "зброя", що не іржавіє", а також "скло, що гнеться не ламаючись". У кожній з пірамід нібито є рухомі статуї для захисту від тих, хто захотів би проникнути туди. Мовиться також про "невидимих духів, що відкривають кам'яні двері й закривають їх".

Ця інформація загадкова й одночасно бентежить. Поки що вивчення пірамід не привело до відкриття якихось таємних приміщень з технічними реліктами. До того ж Велика піраміда незаперечно приписується фараону Хеопсу, а останній правив у період з 2445-го по 2520 р. до н. е. Втім, це заперечує фахівець в галузі стародавніх східних мов Зехарія Сітчін. Він посилається на стелу, знайдену 1850 р. в руїнах храму Ізіди, розташованого поряд з Великою пірамідою. Напис на стелі, яку сьогодні можна оглянути в Єгипетському музеї в Каїрі, сповіщає, що Хеопс заснував "дім Ізіди, володарки піраміди, поряд з домом Сфінкса". Звідси виходить, що Велика піраміда вже стояла, коли Хеопс з'явився на єгипетській сцені. Крім того, вже існував і Сфінкс, якого, як звичайно вважають, було споруджено лише при Хефрені, спадкоємцеві Хеопса. Чому вчені наполягають на тому, що саме Хеопс наказав будувати Велику піраміду? Тому що британський полковник Річард Ховард Вайс знайшов 1837 р. в піраміді напис червоною фарбою, а в ньому-ім'я Х-У-Ф-У, єгипетське слово, яке означає "Хеопс". Проте, нині встановлено, що цей напис зроблено шрифтом, який стали вживати лише через кілька віків після Хеопса. Крім того, слово "Хуфу" написане неправильно. Приголосний "х" зображено з допомогою сонячного символа "ра", а такої помилки міг припуститись лише фальсифікатор, але ні в якому разі не жрець чи архітектор часів Хеопса, тому що вони знали, як пишеться ім'я їх володаря.

Останнім часом знову мова зайшла про піраміди. Це розпочалось 20 років тому завдяки лауреату Нобелівської премії Луїсу Альваресу, фізику з університету Берклі, Каліфорнія. Альварес у своїх міркуваннях виходив з того, що Землю постійно бомбардують космічні промені. Деякі з цих часток, так звані міони, проникають крізь найтовщі кам'яні маси. Вчений зробив припущення, що коли встановити в піраміді відому з ядерної фізики пухирцеву камеру і фіксувати міони, які туди потрапляють, то, ніби на рентгенівській фотографії, має виникнути знімок внутрішніх частин піраміди. Цей дослід було проведено. Він тривав 18 місяців, обійшовся у кілька мільйонів доларів і привів учених на межу розпачу. Справа в тому, що комп'ютер показав напрочуд заплутані результати, які суперечать усім законам фізики та електротехніки. Професор Амр Гохед з університету Айн-Шамс в Каїрі з цієї нагоди сказав: "Це все — загадка, пояснення котрій ми не можемо дати. Називайте це прокляттям фараонів, чаклунством чи як вам буде завгодно".

Влітку 1986 р. два французькі архітектори, Дорміо та Гуаден, виявили в піраміді Хеопса нові порожнини. З допомогою Єгипетського управління старожитностей вони провели мікрозонди крізь кам'яну масу товщиною 2,5 м. Під переходом до "Камери цариці" вони встановили порожнину висотою 5,5 м та шириною 3 м, заповнену кварцевим піском.

Починаючи з кінця 1986 р., в Гізі проводять пошуки також японці. І їх охопила пірамідна лихоманка. Під керівництвом проф. Сакуйї Йошімури з університету Васеда, Токіо, працює група, обладнана найсучаснішими мікрогравіметричними інструментами. За їх допомогою вдалось "промацати" на глибину до 10 м могутні стіни-і успішної На південний захід від піраміди Хеопса на відстані близько 40 м японці засікли підземну порожнину розміром 5,5 на 8,8 м, яка, як вважають, являє собою заповнений піском тунель і може вести всередину піраміди. Його справжня довжина ще не відома. І навкруги Сфінкса також локалізовано 5 порожнин. Прямо перед стародавнім монументом Людини-Лева виявлено 2 камери, очевидно, з'єднані між собою. Тут пошукові хвилі відбивалися зовсім незвичним способом. Але це ще не все: японська група єгиптологів вразила археологічний світ фахівців прямо-таки

сенсаційними результатами — біля підніжжя піраміди Хеопса, поряд з нішею, де зберігався "човен Хеопса", вони виявили в кам'яній стіні завтовшки 3 м іншу камеру. Після цього американські археологи обстежили це приміщення за допомогою зондів. Мова йде, як вважають, про другий розібраний церемоніальний човен, довжина якого, мабуть, перевищує 30 м і який призначений був дати можливість померлому цареві плисти по небу в потойбічний світ разом з богом Сонця Ра.

Нещодавно японці позаду так званої "Камери цариці", в серцевині піраміди, за допомогою своїх вимірювальних приладів запеленгували раніше невідоме приміщення таких же розмірів, як і сама "Камера цариці". Доктор Ахмед Кадрі, колишній директор Єгипетського управління старожитностей, вказав навіть на те, що, можливо, піраміда Хеопса — взагалі зовсім не суцільна будова, а складається на 15-20 відсотків з порожнистих приміщень. Жодне з них поки що не було розкрите, а серед єгиптологів панує безпорадність і збентеження. Вже розпочались таємна метушня й інтриги. Археологи пручаються руками й ногами, не допускаючи доступу в заново відкриті приміщення. Вони аргументують це тим, що, мовляв, у них міститься лише пісок, і відкрити їх —значить, поставити себе в смішне становище. До того ж їх відкриття обійшлося б надто дорого і було б дуже небезпечним, бо велетенські блоки, мовляв, можуть обвалитися й знищити групу, що вестиме розкопки.

Що ж це за археологи, в яких не палає кожною клітиною серце, прагнучи вирвати у піраміди її таємниці? Адже кожна більш-менш важлива дрібниця вимірюється за допомогою рулетки чи виска! Уже стало відомо, що єгиптологи в момент розкриття камер (а їх рано чи пізно мусять розкрити!) бажають бути без сторонніх, так би мовити, своїм колом. Журналісти і зайві спостерігачі допущені не будуть. Фотолампам репортерів буде дозволено спалахнути в цих приміщеннях лише після того, як звідти зникне все, що буде загрожувати священній думці вчених.

У 1922 р. англієць Говард Картер виявив у Долині царів гробницю фараона-юнака Тутанхамона (правильно: Тут-енх-Амуна). Цей фараон помер 1336 р. до н. е. Саркофаг Хеопса не знайдено й досі, а його мумія має бути на 1184 роки старішою від мумії Тутанхамона. Ніхто сьогодні не може з певністю сказати, чи не зберігаються, бува, у виявлених нині потаємних приміщеннях предмети чи папіруси тих епох, які на тисячоліття передують Хеопсу. Одне слово — всі вчені, починаючи з Г. Дітфурта, помилялись, стверджуючи, що Велика піраміда більше не приховує ніяких таємниць!